

СЕКЦІЯ 5

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА МЕХАНІЗМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ESG PUBLIC GOVERNANCE AND ESG IMPLEMENTATION MECHANISMS

Вероніка Андєєва,
здобувачка ТДАТУ, Керівник: **Ганна Ортіна**
доктор наук з державного управління,
кафедра менеджменту та публічного адміністрування,
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного,
м. Запоріжжя, Україна

ETHICAL ESG GOVERNANCE ЯК ОСНОВА ІНСТИТУЦІЙНОЇ СТІЙКОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

Актуальність дослідження. Сучасний етап розвитку України супроводжується масштабними трансформаційними процесами, пов'язаними з післявоєнним відновленням територій, модернізацією системи публічного управління, інтеграцією до європейського простору та необхідністю формування нових механізмів governance, орієнтованих на стійкість, прозорість та суспільну довіру. В умовах війни територіальні громади стали ключовими суб'єктами забезпечення соціальної стабільності, гуманітарної координації, підтримки населення та реалізації стратегічних програм відбудови. У зв'язку з цим особливого значення набуває проблема формування інституційно стійкої моделі public governance, здатної забезпечити ефективність управління в умовах кризових викликів та високої невизначеності.

У сучасному європейському управлінському дискурсі дедалі більшого значення набуває концепція ethical governance, яка базується на принципах прозорості, підзвітності, соціальної відповідальності, доброчесності та participatory governance. На відміну від традиційного адміністративного управління, ethical governance орієнтоване на формування довіри між владою та суспільством, забезпечення legitimacy governance та підвищення інституційної спроможності територіальних громад.

Водночас процес післявоєнного recovery governance вимагає інтеграції ESG-принципів у систему strategic public management. У сучасних умовах ESG-концепція трансформується із корпоративної моделі оцінювання у комплексний framework governance, спрямований на забезпечення sustainable development, institutional resilience та соціальної стійкості територій. Саме ethical ESG governance створює передумови для формування адаптивної моделі strategic governance, орієнтованої на довгострокову стійкість громад та ефективне управління процесами післявоєнного відновлення.

Екологічний компонент ESG у системі ethical governance передбачає впровадження принципів екологічної відповідальності, підтримку sustainable infrastructure, розвиток енергоефективності та формування екологічно орієнтованої

політики територіального розвитку. У сучасних умовах екологічна стійкість виступає важливим фактором забезпечення resilience communities та інтеграції громад до європейського простору sustainable governance.

Соціальний компонент ESG орієнтований на розвиток human-centered governance, забезпечення соціальної інклюзивності, підтримку внутрішньо переміщених осіб, формування безпечного соціального середовища та зміцнення суспільної довіри до органів місцевого самоврядування. Саме trust governance сьогодні виступає ключовою умовою ефективного recovery management та інституційної стабільності територій.

Governance-компонент ESG акцентує увагу на прозорості управлінських процесів, підзвітності органів влади, мінімізації корупційних ризиків, розвитку електронної демократії та формуванні ethical leadership у системі public administration. У сучасних умовах governance ethics виступає системоутворюючим елементом institutional resilience та забезпечення ефективного strategic decision-making.

Особливого значення ethical ESG governance набуває в умовах післявоєнного відновлення України. Процес відбудови територій супроводжується значними фінансовими потоками, міжнародною підтримкою та необхідністю забезпечення прозорого resource management. У зв'язку з цим формування ethical governance systems виступає важливою передумовою запобігання корупційним ризикам, забезпечення accountability governance та підвищення ефективності strategic recovery management.

Важливим напрямом розвитку ethical ESG governance є формування institutional resilience communities, здатних адаптуватися до кризових викликів, підтримувати соціальну стабільність та забезпечувати ефективну взаємодію між владою, громадою і міжнародними партнерами. У сучасному європейському просторі institutional resilience розглядається як ключова умова sustainable governance та стратегічної модернізації системи public administration.

Акцентується увага на тому, що цифрова трансформація strategic governance виступає важливою передумовою модернізації системи публічного управління та адаптації України до європейських стандартів governance [3]. Крім того, дослідницею обґрунтовано роль ESG-комунікацій як механізму забезпечення прозорості governance, соціальної взаємодії та підвищення рівня суспільної довіри в умовах післявоєнного відновлення територій [4].

Таким чином, ethical ESG governance виступає важливою основою формування інституційної стійкості територіальних громад у післявоєнний період. Інтеграція ESG-принципів, governance ethics та strategic resilience management створює передумови для модернізації системи public governance, підвищення довіри до органів влади та формування стійких моделей територіального розвитку відповідно до європейських стандартів sustainable governance.

Висновки. У результаті дослідження встановлено, що сучасний етап післявоєнного відновлення України потребує формування ethical ESG governance як основи institutional resilience територіальних громад. Обґрунтовано, що governance ethics, прозорість управлінських процесів та соціальна відповідальність

виступають ключовими чинниками забезпечення ефективного strategic public management. Визначено, що інтеграція ESG-принципів у систему public governance сприяє формуванню адаптивних, стійких та соціально орієнтованих територіальних громад. Доведено, що ethical ESG governance виступає перспективною моделлю модернізації системи місцевого самоврядування України в умовах євроінтеграції та післявоєнного recovery governance.

Список використаних джерел

1. Osborne S. P. The New Public Governance? *Public Management Review*. 2006. Vol. 8. № 3. P. 377–387.
2. Pierre J., Peters B. G. *Governance, Politics and the State*. London : Macmillan Press, 2000. 231 p.
3. Ортіна Г. В. Цифрова трансформація стратегічного управління в Україні: євроінтеграційний вимір. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету ім. Дмитра Моторного (економічні науки)*. 2025. № 2 (54). С. 87–94.
4. Ортіна Г. В. ESG-комунікації як інструмент стратегічного управління громадами у повоєнний період. *Матеріали міжнародної науково-практичної конференції*. 2025. С. 112–118.
5. Boin A., Lodge M. Designing Resilient Institutions for Transboundary Crisis Management. *Public Administration*. 2021. Vol. 99. № 2. P. 323–339.
6. United Nations. *Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development*. New York : UN, 2015. 41 p.
7. European Commission. *Sustainable development in the European Union: Monitoring report on progress towards the SDGs in an EU context*. Luxembourg : Publications Office of the European Union, 2023. 368 p.